

TALOUSARVIOALOITE 626/2009 vp**Määrärahan osoittaminen ikäihmisten keskusteluryhmäkokeiluun*****Eduskunnalle***

Työelämästä vetäydytään eläkkeelle noin 63-vuotiaana, jonka jälkeen nykyään odotettu elinai-
ka naisilla on noin 20 vuotta ja miehillä hieman
alle. Nämä vuodet täyttyvät monella ensin koto-
na, sitten palvelutalossa ja lopulta kenties ter-
veyskeskuksen vuodeosastolla. Yhteiskunnan
kannalta viimeisen vaihtoehdon jääminen mah-
dollisimman lyhyeksi tai pois kokonaan olisi
suotavaa. Yksilön, ihmisen kannalta olisi erittäin
tarkoituksenmukaista, että uutteran työuran jäl-
keen saisi viettää laadukasta aikaa.

Suurissa kaupungeissa ikääntyneitä ja heille
tarjottuja erilaatuisia, fyysisiä tai henkisiä har-
rastustoimintoja on runsaasti samoin kuin on omia
ystäviä. Maaseudulla tilanne on hieman toinen.
Esimerkiksi 85-vuotiaan sismäläisrouvan van-
hoista ystäväistä ei välttämättä ole enää hengissä
monikaan tai he ovat jo vuodeosastoilla poissa
tämän maailman tapahtumista. Tarjottu toiminta
painottuu yleensä fyysisen puolen huolenpitoon,
henkinen vireys jää oma-aloitteisuuden varaan.
Olisi hyödyllistä, jos vireällä ikäihmisellä olisi
keskustelurinki, vaikka vain kahdesti kuussa, sil-
lä toisten mielipiteet ja yleensä ihmisten tapaa-
minen on aivoille ja koko henkilön vireydelle
merkityksellistä.

Ikääntyvien ihmisten määrä kasvaa Suomes-
sa. Hyväkuntoisten ikääntyvien määrä tulee ole-
maan suhteessa huonokuntoisiin jatkuvasti hie-
man suurempi. Eliniän piteneminen lisää kuiten-
kin lopussa huonokuntoisten määrää, mahdoli-
sesti jopa ennakoitua enemmän. He ovat ryhmä
kalliin laitoshoidon tarvitsijoita, joille mikään vi-

reystystoimi ei enää mene perille. On kansanta-
louden edun mukaista toimia nyt, kun on mahdol-
lisuudet vaikuttaa. Vireä ikäihminen, joka selviy-
tyy arjesta pienellä auttamisella, perustuu fyysi-
sen kunnon lisäksi henkilön henkiseen kuntoon.
On halvempaa auttaa hiukan nyt kuin maksattaa
laitospaikka tulevaisuudessa lapsillamme.

Ikäihmisten henkisen vireyden ja kadonneen
ystäväpiirin korvaamiseksi olisi perustettava en-
sin kokeiluhanke, esimerkiksi Itä-Hämeen kun-
tiin, joka myöhemmin laajennettaisiin saatujen
tulosten mukaisesti koko maahan asteittain. Ko-
keiluhankkeeseen valitaan vetäjä, joka organisoii
ikäihmisten keskustelupiirit kolmen kunnan
alueella 1—2 ryhmää kuntaa kohti ikäihmisille
helposti saavutettavaan paikkaan. Keskustelupi-
irin paras koko olisi noin 5—7 henkilöä ja vetäjä,
jotta kaikki saavat puhua. Ajallisesti kerta voisi
olla noin 2 tuntia. Aiheina ajankohtaiset maail-
man-, kotimaan politiikkaan ja talouteen liittyvät
kysymykset, kulttuuri, paikkakunnan ajankoh-
taisasiat, viihdeohjelmien juonen käänteet, mut-
ta ei pelkästään kepeä seurustelu, vaikka sekin
piristää muistia. Teema voitaisiin valita ennakol-
ta tai sitten mentäisiin päivän sanomalehden poh-
jalta.

Kokeilun käytännön hallinnoijana toimisi
kunta, mutta ryhmien organisoinnista voisi vasta-
ta joku muu paikallinen taho ja puheenpitäjäksi
voisi valita vaikkapa työttömän, naisen sijaan
miehen tai nuoremman eläkeläisen. Kokeilun ai-
kana organisoija tekisi kaksi—kolme kertaa ky-
selyn osallistujien kesken kartoittaakseen heidän

kokemuksiaan ja ehdotuksiaan, samoin vetäjältä. Näistä tehdään yhteenveto, jonka pohjalta voidaan analysoida kokeilun tuloksia. Kokeilujakso olisi vuosi, jotta saadaan riittävää tietoa sekä osallistujilta että vetäjiltä toiminnan hyödyistä ja haitoista.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että eduskunta ottaa valtion vuoden 2010 talousarvioon momentille 33.70.50 lisäyksenä 21 000 euroa ikäihmisten keskusteluryhmäkokeiluun Itä-Hämeessä.

Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 2009

Tuija Nurmi /kok